

РЕШЕНИЕ

№ 551

гр. София, 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 25.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **10681** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба, подадена от Д. Н. К. и П. Б. К., чрез адв. М. И. от САК, срещу решение № 653 по протокол 41 от 14.10.2021г. на Столичен общински съвет за одобряване проект за подробен устройствен план - изменение на плана за регулация и застрояване (ПУП - ИПРЗ) за [населено място], район П., в частта, с която се определя регулационна линия между УПИ VI-1007 и [улица], кв. 21.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на процесното решение поради допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство, както и поради противоречие с материалноправните разпоредби на ЗУТ и несъответствие с целта на закона. Сочи се противоречие на решението с изискванията на чл.125, ал.5 ЗУТ, тъй като одобреният с решението проект за изменение на ПУП не е съобразил вече реализираното застрояване в УПИ VI-1007. Поддържа се, че проектът за изменение на регулационния план в обжалваната част е съставен и одобрен в противоречие и с изискванията и принципите, установени в чл. 108, ал. 5 ЗУТ, предвижданията на плана да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите. В тази връзка твърди се, че евентуалното влизане в сила на решението би довело до осезаемо влошаване на състоянието на УПИ VI-1007 и изградената сграда с идентификатор 37914.6843.1007.1, която би била необосновано застрашена в процеса по премахване на подпорната стена, респективно до значителни материални вреди за жалбоподателите, свързани с необходимостта от разработване и изграждане на нова

такава в имота и то в хипотеза, че пред изграждането на нова няма пречки от техническо и правно естество. По тези съображения се прави искане за отмяна на решението в обжалваната част, с която се определя регулационната линия между УПИ VI-1007 и [улица], кв.21.

В съдебно заседание жалбоподателите не се явяват, представляват се от адв. И., който поддържа жалбата и прави искане за уважаването ѝ и отмяна на обжалваното решение. Претендира сторените по делото разноски.

Ответникът представя административната преписка, като с представеното съпроводително писмо оспорва жалбата като неоснователна. Претендира се присъждане на разноските и юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание ответникът не се представлява.

С. градска прокуратура не се представлява и не взема становище по делото.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. с чл. 144 АПК събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а и се установява от представените нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 134, том IV, рег. № 17500, дело № 514 от 2005 г. на нотариус В. В., с рег. № 320, вписан в Службата по вписванията – [населено място] с вх. рег. № 55259 от 28.10.2005 г., акт № 175, том LLLX, дело № 40525/2005 г., и скица № 205 от 27.02.2008 г., че жалбоподателите Д. Н. К. и П. Б. К. се легитимират по силата на обективирания в нот. акт договор за покупко-продажба на недвижим имот като собственици на ПИ с кадастрален идентификатор 37914.6843.1007, за който е отреден УПИ VI-1007.

Административното производство е започнало по искане на кмета на район "П." с № РА-94-00-237/2013г. във връзка с необходимостта от актуализиране на ПУП на [населено място], м. „в.з. Кокалянски ханчета“, м. „в.з. Кокалянски ханчета – разширение, м. „в.з. Кокалянски ханчета – II разширение“ и м. „в.з. Михово блато“, район " П.". Съгласно ОУП на СО засегнатата територия попада в устройствени зони „Вилна зона“ (Жв); „Жилищна зона с преобладаващо малкоетажно застрояване“ (Жм); „Зона за обществени дейности“ (Оо); „Смесена многофункционална зона предимно за околорадски район“ (Смф2); „Зона за спорт и атракции, предимно от околорадски район“ (Са2); „Терени за локални градини и озеленяване“ (Тго) и „Терени за транспортна инфраструктура“ (Тти).

С оспорения акт е одобрен проект за подробен устройствен план /ПУП/ - изменение на плана за регулация и застрояване /ИПРЗ/ на м. „с. Кокаляне" и съседни вилни зони и план-схеми за мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура по чл. 108, ал. 2 от ЗУТ, район „П.". В обстоятелствената част на решението е посочено, че действащите ПУП на м. „с. Кокаляне", м. „в. з. Кокалянски ханчета", м. „в. з. Кокалянски ханчета-разширение", м. „в. з. Кокалянски ханчета - II разширение" и м. „в. з. Михово блато", както и техните изменения, са одобрени през различни времеви периоди и при различни нормативни и икономически условия. Това възпрепятства реализацията на инвестиционни намерения, както на собствениците на имоти в обхвата на разглежданата територия, така и на СО. Територията за планиране е предимно изградена и има действащи ПУП, от които най-старият е от 1957 г., а най-новият - от 1970 г. Предвижданията на тези планове не съответстват на кадастралната имотна основа, на действащата нормативна уредба и създават пречки на собствениците на имоти, тъй като същите не са приложени по отношение на

регулацията и инвестиционните намерения не могат да бъдат реализирани. За територията на [населено място], район „П.“ са одобрени кадастрална карта и кадастрални регистри (КККР) със Заповед № РД-18-76 от 21.12.2010 г. на Изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър (АГКК). Регулационните граници на УПИ в тези местности, както и преобладаващата част от техните изменения, са в противоречие с данните от влезлите в сила КККР.

Със Заповед № РД-09-50-734/16.09.2014 г. на главния архитект на СО е допуснато изработването на проект за изменение на подробен устройствен план в териториален обхват, включващ м. „с. Кокаляне“.

С писмо вх. № САГ16-ТПО-46-(3)/13.02.2017 г. е внесен проектът за ПУП. С писмо вх. № САГ17-ГР00-1533-(2)/02.11.2018 г. са внесени коригирани проекти и план-схеми за мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура по чл. 108, ал. 2 от ЗУТ, разгледани на заседание на Общински експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ) с протокол № ЕС-Г-4/22.01.2019 г. Констатирано е, че поради специфичните дадености на терена част от уличната регулация не отговаря на изискванията на Наредба № РД-02-20-2 от 20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортните системи на урбанизираните територии (Наредбата), което налага одобряването на ПУП при отклонение от тези норми. С решение по т. 4 са направени служебни предложения да се изработи втори сравнителен вариант по отношение на уличната мрежа в съответствие с изискванията на ЗУТ и Наредбата с профил на улиците, който отговаря на нормите, и да се изготвят план-схеми за мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура по чл. 108, ал. 2 от ЗУТ по част „Геология“, придружени от геоложки доклад, както и сградите, изградени в съответствие с одобрените инвестиционни проекти и издадени разрешения за строеж, които са изградени преди влизане в сила на ОУП на СО да се изключат от застроителната съставка на плана. За тези УПИ да се процедира само регулационен план.

Изисквана е информация за сградите, изградени в съответствие с одобрените инвестиционни проекти и издадени разрешения за строеж преди влизане в сила на ОУП на СО. С писмо вх. № САГ17-ГР00-1533-(6)/12.07.2019 г. са внесени план-схема по чл. 108, ал. 2 от ЗУТ по част „Геология“ и геоложки доклад.

Установява се от административната преписка, че проектът за ПУП е публикуван в Държавен вестник, бр. 79 от 08.10.2019 г. и е обявен на таблото за обяви и съобщения в сградата на районната администрация, както и на табло за обяви и съобщения в сградата на кметство Кокаляне. Проведено е обществено обсъждане на основание чл. 12 ЗУЗСО.

Постъпилите възражения са разгледани на заседание на ОЕСУТ на 19.05.2020 г. С решение по т. 11 по протокол № ЕС-Г-26/19.05.2020г. проектът е върнат на проектантския колектив за преработка по уважените възражения и служебните предложения.

С писмо вх. № САГ17-ГР00-1533-(22)/06.10.2020 г. са внесени коригирани съгласно решенията на ОЕСУТ проекти за И. и ИПРЗ и план-схеми, отново съобщени съгласно чл. 128, ал. 2 във връзка с чл. 128, ал. 10 от ЗУТ и в ДВ.

Не се спори, че на заседание на ОЕСУТ на 24.08.2021 г. са разгледани проектът за ПУП и постъпилите при съобщаването и общественото обсъждане възражения, становища и предложения, като с решение по т. 1 по протокол № ЕС-Г-53/24.08.2021 г. проектът е приет със служебни предложения.

Процесното Решение № 653 по Протокол № 41 от 14.10.2021г. на Столичен общински съвет е прието на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от ЗМСМА, чл. 129, ал. 1 от ЗУТ, чл. 21, ал. 1 и 7 от ЗОС, чл. 115, ал. 1 и ал. 2, чл. 110, ал. 1, т. 1, чл. 108, ал. 5, чл. 134, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2 и ал. 2, т. 2 от ЗУТ, чл. 14, ал. 3, т. 1 и ал. 4 от ЗУТ, чл. 80, ал. 1, 2, 3, 5, чл. 81, ал. 1 и 3 от ЗУТ, § 8 от ПЗР на Наредба № РД-02-20-2/20.12.2017г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортните системи на урбанизираните територии, чл. 19, ал. 4 от ЗУЗСО, устройствени категории т. 4, т. 8, т. 14, т. 15, т. 25, т. 33 и т. 39 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО и протокол на ОЕСУТ № ЕС-Г-53/24.08.2021 г., т. 1, допълнителна. В мотивите е отбелязано, че проектът е изработен върху влязлата в сила кадастрална карта, одобрена със заповед № РД-18-76/21.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с което е спазено изискването на чл. 115, ал. 1 и 2 от ЗУТ.

Решението е съобщено чрез обнародване в ДВ, бр. 99 от 26.11.2021 г.

В частта за процесния имот с идентификатор 37914.6843.1007 е представена скица № 15-467792/02.05.2023 г. на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. /л.214 по делото/, последното изменение на КК и КР, което засяга имота, е от 25.11.2011г.

С жалбата са представени Разрешение за строеж № 348 от 26.08.2009 г. от Главния архитект на район „П.“, с което се разрешава ажурна ограда с плътна част около парцел VI-1007, влязло в сила на 26.11.2009 г., и конструктивно становище.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно, пълно и компетентно дадено, като липсват основания да се приеме заинтересованост на вещото лице. Установява се от експертното заключение, че оспорваната регулационна линия в ПУП по Решение № 653 на СОС от 14.10.2021г. съвпада с линията на имотната граница на УПИ VI-1007, кв. 21, по одобрена кадастрална карта със Заповед № РД-18-76 от 21.12.2010г. на Изпълнителния директор на АГКК. Вещото лице сочи, че в Г.-С. се установява, че имотната граница в кадастъра преди одобряване на кадастралната карта се различава от тази в одобрената кадастрална карта. Според заключението имотната граница по одобрена кадастрална карта се явява втора граница, несъвпадаща с границата на УПИ VI-1007, кв. 21 от 2007 и 2008 г. Оспорваната регулационна линия в ПУП по Решение № 653 на СОС от 14.10.2021г. съвпада с тази втора имотна граница. Експертната установява грешка в кадастралната карта, която е основа за оспорваната регулация.

Вещото лице дава заключение, че одобреният с решение № 653 на СОС проект за изменение на ПУП, в частта му за улична регулация на [улица]и УПИ VI-1007, в [населено място], не е съобразен с наличието на изградената там ограда, която изпълнява ролята и на подпорна стена. Оградата, стълбите за влизане в двора и водомерната шахта са нанесени в кадастъра, ползван за основа за изработване на оспорвания ПУП, но не са прочетени като части от УПИ VI-1007, кв. 21.

Съобразно експертното заключение разрешение за строеж № 348/2009г. на р-н „П.“ е за „прогледна ограда с плътна част до 60 см над прилежащ терен“. Приложените към конструктивната част изчисления показват, че основите на оградата са изчислени като подпорна стена. Основание за това е наклоненият терен на имота, който на границата с [улица]трябва да бъде подпрян. Вещото лице сочи, че грижата за състоянието на терена в района е важна, тъй като УПИ VI-1007, кв. 21 е близо до свлачището, което специално е обследвано от геолог в оспорвания ПУП. При тези констатации вещото лице дава заключение, че ролята на оградата, решена като подпорната стена в УПИ VI-1007, кв. 21, м. "с. Кокаляне", е да подпира терена в имота, върху който, на 10

метра от оградата и над нея, е изградена сградата в имота. Свличането на терена към подпорната стена ще доведе до промяна на земната основа на сградата. Заключение е, че за УПИ VI-1007, кв. 21, оспорваният ПУП означава да се премахне оградата - подпорна стена и да се изгради отново, за да се подпре теренът, а част от него може да се свлече след премахване на оградата. Освен това, следва да се преместят масивното външно стълбище, по което се влиза в двора, водомерната шахта и външната водопроводна връзка за сградата, през които преминава оспорваната регулационна граница. Според експертното заключение не се установява целесъобразност и икономичност, а грешка в кадастралната основа при изработване на оспорения проект за изменение на регулационния план.

При така установеното от фактическа страна и като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 АПК и по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения тридесетдневен срок за обжалване, считано от деня на обнародване на решението в ДВ, бр. 99 от 26.11.2021 г., срещу акт по чл. 214, т. 1 ЗУТ, подлежащ на съдебен контрол в оспорената част и от заинтересовани лица по смисъла на чл. 131, ал. 2, т. 1 и т. 4 ЗУТ. Предвид изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима,

Разгледана по същество, жалбата е основателна, като съображенията за този извод са следните:

Компетентен орган за издаване на процесното решение е общинският съвет съобразно чл.129, ал.1 ЗУТ, според която разпоредба подробният устройствен план се одобрява с решение на общинския съвет по доклад на кмета на общината в едномесечен срок след приемането на проекта за подробен устройствен план от експертен съвет. Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган в кръга и пределите на предоставените му от горесцитираната норма правомощия.

Оспорваният акт е издаден при спазване на предвидената в закона процедура. Производството е открито със заповед № РД-09-50-734/16.09.2014 г. на главния архитект на Столична община. При издаването на акта е спазена установената от закона форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59 АПК реквизити – наименование на органа, наименование на акта, правни основания, разпоредителна част, дата на издаване и подпис. Съдът приема, в съответствие с установената съдебна практика, че фактически мотиви са изложени в доклада към окончателния проект и в протоколите от заседанията на ОЕСУТ, изготвени в рамките на процедурата по изработване на проекта, както и в актовете за възлагане и допускане на устройствената процедура. Съгласно чл. 134, ал. 1, т. 1 ЗУТ влезлите в сила общи устройствени планове могат да се изменят, когато настъпят съществени промени в общественно-икономическите и устройствените условия, при които е бил съставен планът, а в случая такива са налице.

Изработен е проект за ПУП - ИПРЗ и план-схеми за мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура по чл. 108, ал. 2 ЗУТ с обяснителни записки към тях. Същите са съобщени с обявление, обнародвано в ДВ, бр. 79/08.10.2019 г., съгласно чл. 128, ал. 1 ЗУТ, като е дадена възможност за възражения, предложения и искания в едномесечен срок. Проведено е обществено обсъждане на проекта, с което е спазена разпоредбата на чл. 127, ал. 1 ЗУТ. Постъпилите възражения от обявяването и

общественото обсъждане са разгледани от ОЕСУТ и в голямата си част са уважени. Жалбоподателите не твърдят и по делото няма данни да са подали възражение.

Планът е изработен при спазване изискванията на Наредба № 8 от 14.01.2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове. Проектът за изменение на плана за регулация и застрояване и план-схемите към него са приети с решение по протокол на ОЕСУТ № ЕС-Г-53/24.08.2021 г., т. 1, допълнителна. Проектът е изработен върху влязлата в сила кадастрална карта, одобрена със Заповед № РД-18-76/21.12.2010 г. на изпълнителния директор на АГКК, с което е спазено изискването на чл. 115, ал. 1 и 2 ЗУТ.

При това положение съдът приема, че не се констатира в административното производство да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали възможността им адекватно да я организират, съответно да бъдат квалифицирани като съществени и обосноваващи отмяната на акта само на това основание, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон – чл. 146, т. 4 АПК.

Решението, в оспорената му част, е прието в противоречие с материалноправни разпоредби.

Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 5 ЗУТ в проекта за подробен устройствен план се отразяват разрешените строежи по предходен подробен план, за които разрешенията за строеж не са загубили правно действие. Промяна в предвидено застрояване, за което има действащо разрешение за строеж, е допустима само със съгласие на възложителя на строежа. Целта на закона е съобразяване с разрешени строежи, като е доразвита в разпоредбата на § 21 от ЗР на ЗУТ, съгласно която, когато във връзка с устройството на територията се държи сметка за заварени строежи, се имат предвид законните строежи.

В разглеждания случай одобреният с решението проект за ПУП не е съобразил наличието на законно изградената „подпорна стена – ограда“ в процесния УПИ VI-1007, за която има влязло в сила разрешение за строеж. От значение е и установеното от експертната, че оградата, стълбището за влизане в двора и водомерната шахта са нанесени в кадастъра, ползван за основа за изработване на оспорвания ПУП, но не са прочетени като части от УПИ VI-1007, кв. 21, в нарушение на изискването на чл.125, ал.2, изр. 2 ЗУТ. Изложеното обосновава извода, че в имота е налице законно изградена и изпълняваща функциите си подпорна стена - ограда, засегната от предвижданията на оспорения ПУП, съответно, устройственото решение в обжалваната му част е одобрено в нарушение на чл. 125, ал. 5 ЗУТ.

Предвижданията на плана са и в нарушение на изискването за целесъобразност и икономична осъществимост, установени в чл.108, ал.5 от ЗУТ. Евентуалното му влизане в сила в оспорената част би довело до осезаемо влошаване на състоянието на УПИ VI-1007 и изградената в него сграда, както и би довело до значителни разходи за изграждане отново на подпорна стена/ограда, масивно външно стълбище, водомерна шахта и външна водопроводна връзка на сградата. Следователно и доколкото изискванията на чл. 125, ал. 5 ЗУТ във вр.

с § 21 от ЗР на ЗУТ и на чл. 108, ал.5 ЗУТ са за законосъобразност и съответно част от съдебния контрол за законосъобразност на оспореното решение, поради констатираното несъответствие на устройствените предвиждания в одобрения ПУП, засягащи процесния УПИ VI-1007, настоящият съдебен състав приема, че решението в оспорената част е в противоречие с материалноправните разпоредби на ЗУТ и подлежи на отмяна на основание чл. 146, т. 4 АПК.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора право на разноски имат жалбоподателите, които своевременно претендират и доказват сторени такива в размер на по 10 лв. за заплатена държавна такса и на по 20 лв. за такса за публикация в ДВ, като жалбоподателят Д. К. е сторил и разноски в размер на 300 лв. за депозит за експертиза. Предвид изложеното в полза на жалбоподателя Д. К. следва да се присъдят разноски в общ размер на 330 лв., съответно, в полза на жалбоподателя П. К. - в общ размер на 30 лв.

По делото е представен договор за правна защита и съдействие, от който е видно, че процесуалното представителство е осъществено на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата / ЗА/. Разпоредбата на чл. 38, ал. 2 ЗА предвижда, че в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. С оглед фактическата и правна сложност на делото, настоящият съдебен състав определя адвокатското възнаграждение на основание чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в размер на сумата от 1250 лв., която следва да се присъди на адвоката, предоставил безплатна правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. 2 и чл. 143 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 653 по протокол 41 от 14.10.2021г. на Столичен общински съвет за одобряване проект за подробен устройствен план - изменение на плана за регулация и застрояване (ПУП - ИПРЗ) за [населено място], район П., в частта му, с която се определя регулационна линия между УПИ VI-1007 и [улица], кв. 21.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адв. М. М. И., ЕГН [ЕГН], сумата от 1250 лв., представляваща адвокатско възнаграждение по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. Н. К. сумата от 330 лв., представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. Б. К. сумата от 30 лв., представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: